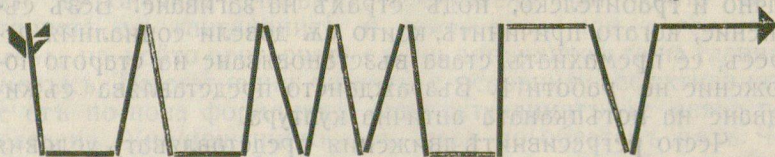
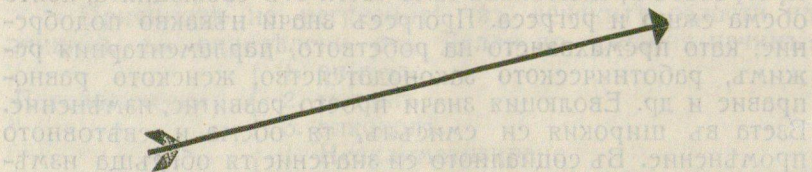

Лъкатушатъ, мѣнятъ се социалнитѣ работи. Изправени до Римския Колизей, до Гръцкия Пантеонъ, или до Египетската Пирамида, нашето сърдце се свива. Като че ли призрацитѣ на миналото се скитатъ тамъ. Въ колко чужди за насъ радости и мѣки сж се обливали душитѣ тогава! И, мислимъ си ние, сегашното сжщо ще отлети — не живѣемъ ли напразно? Не! ще си отговори храбрата душа. Погледнатъ надъ отдѣлнитѣ моменти, въ цѣлостното продължение на развитието си, човѣшкиятъ животъ е грандиозно и прелестно зрелище.

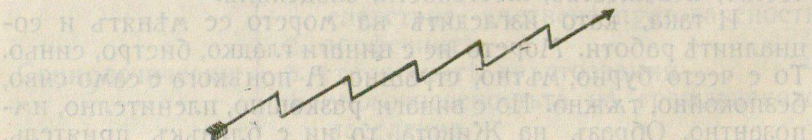
Видни социолози и философи сж се опитвали, често съ успехъ, да представятъ чрезъ графически изображения вървежа на еволюцията съ прогресивнитѣ и регресивнитѣ ѝ движения. Ето най-известнитѣ отъ тѣзи изображения:

Капризна счупена линия споредъ песимиститѣ. Долната страна представлява регреса, а горната — прогреса. Пречупването въ жгълъ представляватъ краткото траене на регреса и прогреса, а продълженитѣ линии — тѣхното по-дълго траене. Значи линията на еволюцията се отличава съ неправилностъ. Никакъвъ законъ нѣма въ нея, всичко е игра на случая.

Права възходяща линия споредъ оптимиститѣ. Злинитѣ и упадъцитѣ сж временни работи, които не пррчатъ на еволюцията да върви безепирно отъ подобрене къмъ подобрене, както планинитѣ не пречатъ на земята да бжде валчеста.

Правилни прогресивни движения, прекъсвани отъ пра-